

Fakta om krisen i Syrien

Borgerkrig

I 2011 brød en voldsom borgerkrig ud i Syrien. Det begyndte med, at unge syrere protesterede mod regeringen, fordi de ville have mere frihed. Den tidligere syriske regering slog hårdt ned på protesterne, og det udviklede sig til en lang og voldsom borgerkrig. Mange grupper var involveret: blandt andet de tidligere regeringsstyrker og en række væbnede grupper. Flere lande, som USA, Rusland, Iran og Tyrkiet deltog også i krigen. Over 500.000 mennesker er blevet dræbt gennem årene.

I december 2024 mistede den tidligere regering magten, og Syrien har nu en midlertidig regering. Landet er i en svær overgangsperiode og på mange måder præget af 14 års krig og ødelæggelser. Der er spændinger mellem den midlertidige regering og væbnede grupper. Det det skaber usikkerhed for syriske børn og påvirker deres trivsel.

Jordskælv

Den 6. februar 2023 ramte to kraftige jordskælv området omkring grænsen mellem Syrien og Tyrkiet. Mange bygninger styrtede sammen, fordi de i forvejen var svækket af mange års krig. Tusindvis af mennesker i Syrien blev sårede eller mistede livet. Millioner af mennesker blev påvirket af jordskælvne, fordi området allerede var i dyb krise efter krigen, og en stor del af områdets befolkning boede i teltlejr.

Flugt og tilbagevenden

Halvdelen af befolkningen i Syrien har været nødt til at flygte fra deres hjem. Der er cirka syv millioner, som er internt fordrevne. Det vil sige, at de er flygtet til et andet sted i deres eget land. Endnu flere er flygtet til nabolande og få også til europæiske lande. Efter Syrien fik ny regering, vender mange af de syrere, der måtte flygte, nu hjem. Men dele af deres land er stadig præget af ødelæggelser og manglende sikkerhed.

Et land i fattigdom

På grund af krigen lever mange mennesker nu i fattigdom i Syrien. Det er næsten 90 procent af befolkningen. Cirka 16 millioner har brug for humanitær hjælp. Det betyder, at de har brug for hjælp udefra til at leve og overleve.

Børns skolegang blev ramt

Mange børn og unge i Syrien har mistet adgang til uddannelse. 2,4 millioner børn i Syrien går ikke i skole. Ofte på grund af fattigdom, men også fordi mange skoler er blevet ødelagt under krigen. Mange forældre har ikke råd til at sende deres børn i skole. De er i stedet nødt til at arbejde for at hjælpe med at forsørge familien.

Hjælpeorganisationer i Syrien

Der har været mange forskellige hjælpeorganisationer til stede i Syrien igennem årene. De hjælper med mad, sundhedspleje, beskyttelse af børns rettigheder, bekæmpelse af sygdomsudbrud og mulighed for at gå i skole. De hjælper også Syriens indbyggere med at genopbygge deres land.

Red Barnet har samarbejdet med lokale partnere i Syrien siden 2012. På den måde har de sammen hjulpet 8,3 millioner mennesker. Af dem er mere end halvdelen børn, som er blevet hjulpet med mad, vand og skolegang. Red Barnet fokuserer også på at styrke børnenes mentale sundhed og trivsel efter de voldsomme oplevelser, krigen har ført med sig.

Farih drømmer om at få en cykel

Mit navn er Farih, og jeg er 13 år. Jeg bor i Idlib. Det er et smukt sted med mange frodige olivenfarme. Men det er også et sted, der har været hårdt ramt af krig. Jeg har ikke engang tal på, hvor mange gange, vi har pakket vores tasker lynhurtigt for at komme væk fra bomberne. Sommetider skulle det gå så hurtigt, at vi måtte løbe ud uden overtøj, selvom det var vinter og bidende koldt.

I sikkerhed på badeværelset

Et af mine tydeligste barndoms minder er mig, der ligger sammen med mine fire søskende ude på badeværelset og håber på, at bomberne rammer ved siden af vores lille hus. Taget er tykkere i badeværelset, men ikke så tykt, at en bombe ikke ville smadre det. Der var én, der landede lige ved siden af vores hus. Det blev vores hverdag. Vi forsøgte at leve normalt, men vi var mest inde i huset. Når vi hørte bombeflyene, løb vi ud på badeværelset. Eller min far kørte os i sikkerhed i en landsby i nærheden, hvor vi boede hos venner og familie, indtil vi troede det var sikkert at vende tilbage til vores hjem.

Skole, fodbold og lektier

Frygten sidder stadig i mig. Men vi er tilbage i vores hjem og har været det længe nu. Hver morgen står jeg op, vasker mig, spiser morgenmad og tager min skoletaske på. Så går jeg ud til vejen og venter på den store bil, der kommer og henter mig og de andre børn. Den kører os til nabobyens skole, fordi vores egen blev ødelagt under krigen. I skolen bliver vi undervist i læsning, matematik, arabisk og naturfag. Jeg synes, frikvartererne med fodbold er sjovest.

Alle må hjælpe til

Når jeg kommer hjem, laver jeg lektier og læser. Jeg hjælper min mor med arbejde i huset, og så får jeg lov til at løbe ud igen sammen med mine venner. Min mor laver aftensmad til os, og bagefter maler jeg billeder og læser de historier, vi får i skolen. Min far arbejder med byggeri nu, og det er godt. Det kunne han ikke, da krigen var værst. Men det er svært at få penge nok til at forsørge mine fire søskende og mig. Så en gang imellem arbejder vi også. Vi hjælper med at slæbe materialer til alt det, der skal bygges op her i Idlib. Alle bliver nødt til at hjælpe, og alle bliver nødt til at arbejde for at overleve. For mange lever i fattigdom, fordi deres hjem og de steder, de arbejdede, er blevet bombet.

En cykelkørende ingeniør

Mit største ønske er at få en cykel. Jeg spørger min far hver eneste dag, om han vil købe en til mig. Men han siger, at han ikke har penge til det, og det ved jeg jo også godt. Jeg drømmer bare om at suse rundt i gaderne med mine venner i sommervarmen.

Jeg drømmer også om at blive ingeniør, når jeg bliver voksen. Det er min onkel, han arbejder med elektricitet. Det har vores land også virkelig brug for. For det er tit, strømmen ikke virker i Syrien. Nogle gange bliver der slukket helt for den, fordi elektricitet er så dyr. Så i min drømmefremtid er jeg ingeniør og drøner rundt på min cykel.

